

บทที่ 4

สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

4.1 สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากการติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของโครงการอาคารโรงแรมอลี ซิชั่นส์ เฟส โครงการอลี ซิชั่นส์ เฟส ระหว่างเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2566 สรุปผลได้ว่า โดยภาพรวมทางโครงการฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด ในด้านทรัพยากรกายภาพ การคมนาคมขนส่ง การจัดการขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม การป้องกันอัคคีภัยและการบรรเทาสาธารณภัย การสาธารณสุข และด้านสุนทรียภาพและการท่องเที่ยว

ปัจจุบันหลังจากที่ทางโครงการฯ ได้ดำเนินการปรับปรุงห้องพักมูลฝอยแล้วเสร็จ เมื่อปลายปี พ.ศ. 2562 นั้น ห้องพักมูลฝอยหลังจากการปรับปรุงมีความสามารถในการรองรับปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ

ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการฯ ไม่มีพื้นที่ที่หนองน้ำ จึงไม่มีการนำน้ำฝน และน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำไปใช้ประโยชน์ โดยน้ำทิ้งของโครงการฯ หลังผ่านการบำบัดเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะถูกปล่อยออกสู่รางระบายน้ำสาธารณะของ กทม.

การดำเนินงานของโครงการเกี่ยวกับพื้นที่หนองน้ำ

ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการได้ เนื่องจากไม่ได้จัดสร้างพื้นที่หนองน้ำ ทั้งนี้ ทางโครงการได้เตรียมความพร้อมเมื่อฝนตก และปัญหาน้ำท่วมรายละเอียดดังต่อไปนี้

การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม

- ระบบระบายน้ำฝนในอาคาร

รูปแบบระบบระบายน้ำฝนภายในอาคารทุกหลังของโครงการอลี ซิชั่นส์ เฟส เป็นแบบเดียวกัน คือ ระบบระบายน้ำฝนของอาคารจะออกแบบให้สามารถรับน้ำฝนในปริมาณฝนตก 150 มิลลิเมตร/ชั่วโมง ซึ่งเป็นค่าที่ใช้ในการออกแบบท่อระบายน้ำทั่วไปในเขต กทม. โดยติดตั้งหัวระบายน้ำฝน (Roof Drain) ที่ชั้นดาดฟ้าและติดตั้งที่ระบายน้ำฝนที่พื้น (Floor Drain) ที่ส่วนนอกอาคาร รวมถึงพื้นที่ที่ฝนเข้ามาได้ ท่อน้ำฝนในอาคารมีขนาดตั้งแต่ 80 ถึง 350 มิลลิเมตร น้ำฝนจะถูกระบายลงสู่ท่อพักอาคารก่อนระบายลงสู่ระบบท่อระบายน้ำส่วนกลาง

- ระบบระบายน้ำส่วนกลาง

ระบบระบายน้ำส่วนกลางใช้ระบบท่อบำบัดเป็นระบบท่อรวม (Combined Sewer System) คือ รวบรวมน้ำที่ผ่านการบำบัดและน้ำฝนในท่อเดียวกัน ทั้งนี้ น้ำที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารจะถูกระบายลงสู่ท่อระบายน้ำบริเวณริมขอบถนนรอบพื้นที่โครงการ โดยท่อระบายน้ำถูกออกแบบให้สามารถรองรับปริมาณฝนตก 150 มิลลิเมตร/ชั่วโมง และสามารถรองรับปริมาณน้ำเสียในช่วงน้ำเสียสูงสุดได้ ท่อระบายน้ำเป็นท่อคอนกรีตเสริมเหล็กขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 225 ถึง 825 มิลลิเมตร วางที่ระดับความลาดเอียงต่ำสุด คือ 1:100 ถึง 1:250 มีบ่อพัก (Manhole) ขนาด 1 x 1 x 1 เมตร อยู่ตามจุดต่าง ๆ ทุกระยะห่างที่เหมาะสมและตามระยะที่มีการเปลี่ยนขนาดของท่อ รวมทั้งสิ้น 42 จุด การระบายน้ำจะอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลกและความลาดเอียงของพื้นที่ ท่อระบายน้ำรวมของโครงการจะระบายน้ำออกนอกโครงการลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ จำนวน 3 จุด ได้แก่ บริเวณริมถนนวิฑู จำนวน 2 จุด ในแนวทางเข้า-ออก และบริเวณซอยร่วมฤดี จำนวน 1 จุด ทั้งนี้ ในบ่อพักน้ำสุดท้ายของแต่ละจุด ได้ติดตั้งตะแกรงดักมูลฝอยไว้ ก่อนระบายออกนอกโครงการ

- การป้องกันน้ำท่วม

โครงการได้ปรับถมพื้นที่ในโครงการทั้งหมด 22 ไร่ อยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับถนนภายนอกประมาณ 1.15 เมตร โดยมีแนวลาดเอียงในบริเวณถนนรอบพื้นที่โครงการเพื่อระบายน้ำลงระบบท่อส่วนกลางรอบพื้นที่ นอกจากนี้ โครงการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน ซึ่งมีมาตรการ/แผนงานในการป้องกันน้ำท่วมอย่างดี จึงไม่มีปัญหาน้ำท่วมในบริเวณรอบ ๆ พื้นที่โครงการ

ทั้งนี้ หากโครงการประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ ทางโครงการฯ จะเสนอรายละเอียดต่อหน่วยงานผู้อนุญาตและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบด้านสิ่งแวดล้อม ก่อนดำเนินการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทุกครั้งต่อไป

4.2 สรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมของโครงการอาคารโรงแรมอล ซีซั่นสเพลส โครงการอล ซีซั่นสเพลส ระหว่างเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2566 สรุปผลได้ว่า ดัชนีคุณภาพน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสีย ของอาคารต่าง ๆ ภายในโครงการฯ ส่วนใหญ่มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด (อาคารประเภท ก และประเภท ข) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 125 ง วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ยกเว้น บีโอดี ของแข็งแขวนลอย และตะกอนหนัก เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 ของอาคารโรงแรมคอนราด กรุงเทพฯ ที่มีค่าไม่อยู่ในมาตรฐานฯ กำหนด สำหรับปริมาณฟิคอลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย แอมโมเนียไนโตรเจน และฟอสเฟต มาตรฐานฯ ดังกล่าวมิได้กำหนดค่าไว้

สำหรับคุณภาพน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกพื้นที่โครงการ เปรียบเทียบกับมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด (อาคารประเภท ข) ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด พบว่า ดัชนีคุณภาพน้ำทิ้งส่วนใหญ่มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานฯ กำหนด ยกเว้น ทีเคเอ็น ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 และบีโอดี ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 ที่มีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานฯ กำหนด สำหรับปริมาณฟิคอลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย แอมโมเนียไนโตรเจน และฟอสเฟต มาตรฐานฯ ดังกล่าวมิได้กำหนดค่าไว้

4.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำเสีย และคุณภาพน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการอาคารโรงแรมอล ซีซั่นสเพลส โครงการอล ซีซั่นสเพลส นั้น บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด ได้ดำเนินการสรุปข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรปฏิบัติในการควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อเป็นการรักษา และเพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียให้มีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ทำความสะอาดบ่อรวบรวมน้ำเสีย (Equalization Tank) เป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันการสะสมของตะกอน

2) ควรดำเนินการติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพ และบำรุงรักษาระบบเติมอากาศ (Aerator) ให้มีปริมาณออกซิเจนละลายที่มีค่าเหมาะสม คือ มีค่าไม่ต่ำกว่า 2 มิลลิกรัมต่อลิตร (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย)

ประเทศไทย, 2545) เพื่อตะกอนจุลินทรีย์เจริญเติบโต และเพิ่มจำนวนให้เพียงพอต่อการย่อยสลาย สารอินทรีย์ในน้ำเสีย รวมทั้งให้น้ำเสียสัมผัสกับจุลินทรีย์ด้วย

3) ตรวจสอบบ่อดักไขมันอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากบ่อดักไขมันดังกล่าวรองรับน้ำจากกิจกรรมห้องครัว ซึ่งมีน้ำมันและไขมันค่อนข้างสูง โดยดักน้ำมันและไขมันออกจากบ่อดักไขมันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการป้องกันน้ำมันและไขมันหลุดปนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของเชื้อจุลินทรีย์ในบ่อบำบัดอากาศ และหากตรวจพบในปริมาณสูงอาจจะส่งผลให้ระบบบำบัดน้ำเสียประสบปัญหาการเดินระบบอย่างเฉียบพลัน

4) การควบคุมอายุตะกอน (ระยะเวลาเฉลี่ยที่ตะกอนจุลินทรีย์หมุนเวียนอยู่ในถังเติมอากาศ) ซึ่งทำการควบคุมได้โดยการนำตะกอนส่วนเกินออกจากระบบให้มีค่าคงที่ โดยทั่วไปจะควบคุมให้ระบบมีอายุตะกอนประมาณ 5-15 วัน

5) ตรวจวัดค่าเอสวี 30 ในบ่อบำบัดอากาศเป็นประจำทุกวัน เพื่อควบคุมปริมาณตะกอนในระบบมีค่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสม คือ ประมาณ 400 ถึง 600 มิลลิเมตรต่อลิตร (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย, 2545) ทั้งนี้ ค่าเอสวี 30 ที่ใช้ในการควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียอาจแปรผันตามปริมาณน้ำเสีย และค่าความสกปรกของน้ำเสีย

6) ปริมาณฟิโคลโคลิฟอร์มแบคทีเรียในน้ำทิ้งส่วนใหญ่มีค่าค่อนข้างสูง ดังนั้น ควรควบคุมปริมาณคลอรีนที่ใช้ และปริมาณคลอรีนคงเหลือให้มีค่าสัมพันธ์กัน และทำความสะอาดบ่อบำบัดน้ำทิ้งเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการรักษา และเพิ่มประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อโรคในน้ำทิ้ง

7) ติดตามตรวจสอบ และบำรุงรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบบำบัดน้ำเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประสิทธิภาพการทำงานที่ดีของระบบบำบัดน้ำเสีย